

het visserijblad

Vrijdag 5 december 1975 — Nr. 49

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1.300 FR. — 6 MAANDEN 650 FR. — 3 MAANDEN 325 FR. —
BUITENLAND 1.500 FR. — NEDERLAND 90 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ :
HENDRIK BAELSKAAL 30 - 8400 OOSTENDE — TEL. (059) 70.77.13 - 70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202
DIREKTEUR : PR. VANDENBERGHE

HET VISSERIJBLAD EN DE REDERSCENTRALE

« Het Visserijblad » bestaat 42 jaar en heeft het wel en wee van de zeevisserij meegemaakt, niet zozeer omdat het voor het visserijbedrijf een mededelingsblad was, maar ook en misschien vooral, omdat het de barometer was waaraan de economische toestand van de visserij kon gemeten worden. Last but not least omdat het de spreekbuis was waarlangs én de klachten én de aanklachten openbaar werden gemaakt.

Een persorgaan is oneindig meer dan een « verenigingsblad » of een « ledenberichtgeving ». Niet zonder fierheid mogen we schrijven dat « Het Visserijblad » vaak de stok in het hoenderhok heeft gegooid, de verantwoordelijke overheid heeft wakker geschud, misbruiken heeft aangeklaagd en de nationale interesse voor ons bedrijf heeft gewekt, in plaats van aan personenveete te doen.

Er zijn ook fouten begaan.

Maar « Het Visserijblad » is voor ons een levenstaak geworden, dat ons geen gouden eieren heeft gelegd, maar dat volgens onze lezers een begrip en een noodzaak is geworden.

De Rederscentrale heeft jarenlang voor haar leden ons blad gekocht. Ze heeft er ook steeds VOOR DE VISSERIJ en niet voor enkelen, er de steun in gevonden. De Rederscentrale blijkt daar nu te willen van afzien. Ze heeft vergeten wie de ziel en de werker van die vereniging grotendeels is geweest en wie in werkelijkheid onze visserij door dik en dun heeft behartigd in plaats van het eigenbelang van enkelen zoals nu.

Struisvogelpolitiek

Het is geen geheim dat de naevolgende sekretarissen van de Rederscentrale met vaste regelmaat in « Het Visserijblad » publiceerden. Deze artikels, zoals alle journalistiek werk, lokten soms reacties uit, waren oorzaak van polemieken, werden bekritiseerd door nu eens de reders, dan door de vakbonden, door de handel of door de overheid. Als uitgever konden wij ons daar slechts om verheugen, want uit meningsverschillen kan de stof voor verbetering worden gepuurd.

Wanneer wij echter zelf de activiteiten van deze Rederscentrale hebben durven onder de loupe nemen, krijgen wij de ergste verwijten naar ons hoofd, alsof de Rederscentrale alleen zaligmakend zou zijn en men daar in de laatste twee jaar zoveel nuttig werk verricht heeft.

Over de huidige lauwe werking van de Rederscentrale komen we in de toekomst nog vaak genoeg terug en we kunnen ons vandaag beperken met de houding van de Rederscentrale te veroordelen als struisvogelpolitiek: men steekt zijn kop in het zand en, omdat men daardoor zelf niets meer ziet, denkt men ongezien te zijn.

De 43e jaargang

De voorzitter en de sekretaris, woedend omdat ze op hun tenen worden getrapt, weigeren voortaan « Het Visserijblad » aan hun leden te zenden. Ze schijnen te vergeten dat vandaag de Socialistische kranten, en morgen de PVV- of de CVP-dagbladen, met blokletters de regering uitschelden en toch geeft die regering 100 miljoen frank aan deze kranten, om de vrije meningsuiting te vrijwaren.

De voorzitter en de sekretaris van de Rederscentrale mogen dan ook heel duidelijk weten dat het PRINCIPE VAN DE VRIJE MENINGSUITING ons veel dierbaarder is dan hun belachelijke gekrentheid, omdat we hun persoonlijke belangen niet dienen, en dat we onze taak, tegen hun persoonlijke grieven in, zullen verder zetten.

(Vervolg blz. 2)

HET IJSLAND AKKOORD MET BELGIE

Het is dus zondag dat ons Belgische ambassadeur in Noorwegen en IJsland, de heer E. Harford, samen met de hh. Collins van Buitenlandse Zaken en de heer Martens van Landbouw en Visserij van Reykjavik teruggekeerd zijn na een volle week afwezigheid en besprekingen. De heren Van Lul en de secretaris van de Rederscentrale die zich ook naar IJsland hadden begeven, mochten aan de besprekingen niet deelnemen daar ze op hoger vlak gevoerd werden en verscheidene dagen in beslag namen.

Zeggen we terstond dat we onze staatsvertegenwoordigers mogen gelukwensen voor de kranige wijze waarop ze onze visserij verdedigd hebben en voor de bekomen resultaten.

Want wie de zaken nuchter bekijkt, zal vaststellen, dat praktisch niets veranderd is, maar dat veel zal afhangen van de vriendschappelijke wijze waarop de IJslandse schepen hier zullen ontvangen en gelost worden.

De overeenkomst

Overeengekomen werd dat 12 Belgische vissersvaartuigen, waarvan de nummers werden vastgelegd, voortaan binnen de 50 mijlszone zullen mogen blijven vissen. Die zones zijn op een kaart vastgelegd per nummer. Alleen in de vroegere zone 3, waar praktisch vroeger door de Belgen weinig of niet gevist werd, zal het niet mogen.

De vissersvaartuigen ten getalle van twaalf, die mogen blijven vissen zijn: O.81, O.129, O.182, O.202, O.216, O.236, O.282, O.315, O.316, O.317, O.318, O.334.

Elk vaartuig zal een vergunning toebedeeld worden, welke het toelaat binnen de 50 mijlen te vissen. De vergunning is gegeven voor een periode van zes maanden, maar is geen beperking van het akkoord zelf.

De Belgische vissers moeten zich onderwerpen aan dezelfde regeling inzake bevissing als de IJslanders dit wat grootte der netmazen en de minimummaten van de vis betreft. De Belgen mogen de netten welke ze hebben nog verslijten tot 16 augustus 1976 waarna ze netmazen zullen moeten gebruiken door de IJslandse autoriteiten vastgelegd en in elk geval niet kleiner dan 135 mm.

Wat de lengte van de vis betreft, is deze ook in de overeenkomst bepaald en worden de Belgische auto-

ribuiten verzocht er voor te zorgen dat geen kleiner vis aangevoerd noch verkocht worde.

Moest IJsland in de toekomst beslissen de netmazen te wijzigen, dan zullen de Belgen er zich moeten naar voegen, maar ze zullen één jaar tijd hebben om zich aan te passen.

De Belgische regering moet de nodige maatregelen nemen opdat de positie van de Belgische in de IJslandse wateren vissende vaartuigen, dagelijks zouden bekend gemaakt worden aan de IJslandse kustbewakingsinstellingen en vaartuigen.

Diezelfde kustpatrouilles zullen ten allen tijde het recht hebben het vismateriaal van de in IJslandse wateren vissende Belgische schepen te controleren en zijn verplicht hen steeds alle inlichtingen te verschaffen welke zij wenselijk of nodig achten op gevaar af niet meer toegelaten te worden.

De Belgische regering zal samenwerken met de IJslandse om het de IJslandse schepen die in België markten, zo gemakkelijk en goedkoop mogelijk te maken.

Het kontract kan ten alle tijde, mits een vooropzeg van zes maanden, door elk der partijen opgezegd worden.

Belgische trawlers :

Schepen	P.K.	Bouwjaar	
		Romp	Motor
O.81 John	1350	1952	1970
O.129 Amandine	510	1961	1961
O.182 Caesar	850	1967	1971
O.202 Pelagus	660	1964	1963
O.216 Henri Jeanine	750	1961	1961
O.236 Henriette	510	1948	1964
O.282 Adronie- Kamiel	500	1936	1957
O.315 Jean-Hellene	600	1951	1971
O.316 Belgian Skipper	1005	1952	1968
O.317 Belgian Lady	1200	1959	1959
O.318 Belgian Sailor	600	1946	1958
O.334 De Haai	110	1962	1967

(Vervolg blz. 2)

HET IJSLAND- AKKOORD MET BELGIE

(Vervolg van blz. 1)

**WAAR EN WANNEER MOGEN
ZE VISSEN ?
DE ZONES WAARIN MAG
GEVIST WORDEN**

AREA I :

Juni - Juli :

1) 64°47' 7N	13°13' 2W
2) 64 52 0N	13 07 0W
3) 64 52 0N	12 00 0W
4) 64 33 0N	12 00 0W
5) 64 20 0N	12 22 0W
6) 63 58 0N	13 17 0W
7) 63 58 0N	13 43 0W
8) 64 26 0N	13 43 0W
9) 64 28 4N	13 38 5W

AREA II :

Maart tot oktober :

1) 64°16' 1N	14°00' 0W
2) 63 48 5N	14 00 0W
3) 63 40 0N	14 29 0W
4) 64 06 3N	14 29 0W
5) 64 13 8N	14 05 0W

AREA III :

Van juli tot mei :

1) 63°50' 7N	15°37' 0W
2) 63 27 0N	15 37 0W
3) 63 11 0N	17 31 5W
4) 63 11 0N	18 10 0W
5) 63 13 0N	18 10 0W
6) 63 14 3N	17 59 5W
7) 63 20 5N	17 36 5W
8) 63 31 0N	17 17 5W
9) 63 34 5N	16 27 0W
10) 13 44 9N	15 51 0W
11) 63 49 9N	15 40 0W

AREA IV :

Van september tot mei :

1) 63°19' 0N	22°00' 0W
2) 63 07 5N	22 00 0W
3) 63 07 5N	22 45 0W
4) 63 26 2N	22 45 0W

AREA V :

Van juli tot april :

1) 63°26' 8N	23°24' 0W
2) 63 05 0N	24 35 0W
3) 63 19 0N	24 58 0W
4) 64 04 2N	24 05 0W
5) 63 36 6N	23 48 0W

AREA VI :

Van september tot juni :

1) 64°47' 3N	24°29' 0W
2) 64 34 0N	24 51 5W
3) 64 32 0N	25 35 0W
4) 64 50 0N	25 45 0W
5) 64 50 0N	24 31 0W

HET IJSLAND- AKKOORD EN TV-PRAAT

In een ander artikel hebben we het over het bereikte akkoord tussen België en IJsland en de overeengekomen voorwaarden.

Groot was onze verwondering onze TV-cameraman in een hotel van Reykjavik een interview te zien afnemen van onze Belgische ambassadeur, de heer E. Harford, waarvan de gezegdens met de België-IJsland overeenkomst overeenstemmen om daarna de heer Van Lul, als voorzitter (?) van de Rederscentrale zijn visie te zien

weergeven in een zin alsof we de wereld veroverd hadden.

Uit dit alles blijkt dat we met de IJslanders zeer voorzichtig zullen moeten omgaan, daar de overeenkomst o.l. de zes maanden kan opgezegd worden.

Verder zal de heer Van Lul, die zich nu zo opgetogen uitliet, in het vervolg in de Belgische pers en TV niet meer mogen spreken van de noodzakelijke boycot van de IJslandse vis, het blokkeren van de haven en zal hij ook het stadsbestuur van Oostende geen eisen meer mogen stellen dat IJslandse schepen slechts zullen mogen komen wanneer hij het goed vindt en... wanneer zijn schepen niet op de markt zijn.

In IJsland werden de besprekingen alleen gevoerd tussen de IJslandse Overheden, onze Belgische ambassadeur, de heer Collins van Buitenlandse Zaken en de heer Martens voor ons Ministerie van Landbouw en werden de heer Van Lul en de secretaris van de Rederscentrale die er niet, nodig noch uitgenodigd waren, op het bankje buiten gelaten om achteraf te horen, dat de Rederscentrale van die IJslanders ongerechtvaardigd lidmaatschap eist wanneer ze hier verkopen, zowel voor de producenten organisatie als voor de beroepsvereniging.

Die IJslandse reders krijgen immers slechts de vismeelprijs wanneer hun vis opgevangen wordt en zijn verder geen lid van de Rederscentrale, zodat ze ongerechtvaardigd hier de wet van de willekeur van de leiders van de Rederscentrale ondergaan.

Als voorzitter — we weten nu niet meer wie voorzitter is „Bauwen“ of Van Lul — zou men dat moeten weten en zich dergelijke centen niet mogen toeïgenen. Betalen onze reders misschien ook

aan de Beroepsverenigingen in het buitenland? Vender zou voorzitter Van Lul in de TV geen onwaarheden mogen verkondigen meldend dat daardoor 150 vissers en 3.000 mensen werk verschaft worden en dat dit toegewezen gewicht vijfhonderd miljoen frank inkomen betekent.

Vermits Mr Van Lul zich als voorzitter uitgeeft, zou hij moeten weten dat in 1974 de totale aanvoer van IJslandse vis 6.909.415 kg bedroeg, daarin begrepen de 14 vangsten van de O.288 die einde 1974 venging.

Toen bedroeg de totale aanvoer van IJslandse vis in frank 163 miljoen 679.033 en geen vijfhonderd miljoen.

Men mag wel een beetje bluffen maar niet te veel als men cijfers citeert.

Men had beter in de TV zijn tevredenheid uitgedrukt over het bereikte resultaat en onze invloedrijke ambassadeur, de heer Harford, de heer Collins van Buitenlandse Zaken en de heer minister van Landbouw en zijn staf bedankt voor het bereikte resultaat.

Want de door hen maandenlang gevoerde gesprekken en de wijze waarop steeds IJslandse reders te Oostende ontvangen werden met daarenboven het gering aantal vaartuigen welke we nog op IJsland hebben, vengeleken met de Duitsers en de Engelsen, hebben de doorslag gegeven.

Ook de stad Oostende mocht bedankt worden voor de wijze waarop zij de vriendschapsbetrekkingen met IJsland hebben vestevigd.

Dat is niet wat voorzitter Van Lul in het verleden betracht heeft.

Want dat is voor ons allen van 't grootste belang.

(Vervolg van blz. 1)

„HET VISSERIJBLAD“ EN DE REDERSCENTRALE

Andere beheerders, die minder persoonlijk gemotiveerd zijn, maar niet altijd hun voorkeur kunnen of durven verwoorden, zegden ons dat de Rederscentrale noodzakelijker wijze het besluit genomen heeft « Het Visserijblad » niet langer aan de leden te zenden, omdat in de huidige moeilijkheden Rederscentrale zich deze financiële uitgave niet meer kan permitteren. Deze brave goedmenende reders gaven dus hun akkoord om een uitgave van 250.000 fr. te schrappen ZONDER TE WETEN DAT HUN SEKRETARIS MEER DAN 1.100.000 FR. PER JAAR KOST AAN DE REDERSCENTRALE, DUS AAN HEN. En voor welke prestaties ?

Daarenboven kost een ander bediende op verzoek van Van Lul terug aangeworven, meer dan 450.000 fr. om andere zaakjes te doen ! Daarvoor dienen de gelden van de Rederscentrale.

Daardoor zien we ons dus genoodzaakt alle reders, vissers en handelaars om hun medewerking te verzoeken, welke ze ons in het verleden spontaan betuigden en die nu een must geworden is, willen ze « Het Visserijblad » behouden.

We zullen dan ook aan de reders een inschrijvingsformulier voor het abonnement 1976 toezenden, overtuigd dat onze levenstaak niet door een arrogante sekretaris kan bedreigd worden, en de visserij zullen steunen, zoals het hoort.

De Uitgever,

P. VANDENBERGHE

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

GEEN BIJZONDERE KWALITEIT VAN DE IJSLANDSE RE.50

Heden donderdag kregen we een vaartuig uit IJsland op de markt. Van een totaal van 870 bennen vis, werden er iets meer dan zestig bennen afgekeurd, terwijl het merendeel van de andere bennen een « B » kwaliteit opgekreefde kreeg. Gevraagd naar de reden hiervan, wist iemand te zeggen dat het hier gaat om vis gevangen met drijfnetten en dat men deze netten niet tijdig heeft kunnen binnen halen vanwege het stormweder zodat reeds bij het aan boord halen de vis dood was. Het is een aanvaardbare uitleg, maar toch hebben we reeds bij herhaling opgemerkt, dat doorgaans de vis van onze eigen IJslanders heel wat verzorgder op de markt komt en dan ook beter geprijsd wordt.

Dergelijke vangsten doen geen deugd op de prijzen van andere schepen. De keuring dient streng te geschieden.

Toch wist de R.E.50 nog bijna één miljoen te besommen, nl. 988.000 fr voor 810 bennen. De rode poon kreeg praktisch dezelfde prijs als op de maandagmarkt. De kabeljauw daarentegen ging slechts tussen de 1300 en 1400 fr voor een « B » kwaliteit. De koo-vis kreeg tussen 1200 en 1300 fr voor een redelijk goede kwaliteit, terwijl een « B » kwaliteit onderaan slechts 780 fr haalde. Dit bewijst nogmaals 't belang van verzorgde vis en de noodzakelijkheid streng te keuren voor wie het ook weze moge.

KORTE BERICHTEN

WELVAREND IJSLAND

Aan de hand van een studie over het gewicht van de IJslanders zouden we geneigd zijn te veronderstellen dat de bevolking van dit eiland welvarend is. Inderdaad heeft men vastgesteld dat het gemiddeld overgewicht 10 kg per inwoner bedraagt. Ongeveer 30 % van de totale IJslandse bevolking heeft af te rekenen met een probleem van te zwaar gewicht en zouden hiervoor moeten een behandeling volgen !

IJSLANDSE
ENERGIE-BODEMRIJKDOM

IJsland is rijk aan bodem-energie. Dat is nogmaals uitgewezen met de constructie van een installatie voor elektriciteitswinning steunende op de heetwaterbronnen in de bodem. Men heeft bronnen heet water aangeboord met een temperatuur van 300° op een diepte van nagenoeg 2000 meter. Dit heet water wordt omgezet in stoom en de enorme druk aldus bekomen verword worden voor de turbines. Aldus zal één enkele installatie tot 70 Megawatt of 70.000 kilowatt kunnen voortbrengen.